Neměl-li ale zůstavitel úmyslu zajistiti substitutu dědictví, pak leží v tom i slevení fiduciáru dání jistoty vůbec, tedy i za pozůstalé svršky, proto zajištění takové vedle §u 158. nesp. pat. ohledně svršků potřebí není a nařízení jeho k důvodné stížnosti z usnesení rekursního soudu vyloučiti slušelo, zůstaví obmezeno jen na nemovitosti, pro které citovaným zákonným ustanovením kategoricky jest předepsáno.

Pořad instancí stanovený §em 176. kon. ř. platí i pro rozpočetní usnesení konkursního komisaře, jímž rozvrhuje se výtěžek docílený v řízení konkursním za zvláštní podstatu dle předpisů řádu exekučního.

Vrchní zemský soud odkázal rekurs podaný do rozpočetního usnesení konkursního komisaře v Chomutově, jímž rozvržena byla mezi hypotekární věřitele zvláštní podstata, dle §u 44. j. n. krajskému soudu v Mostě, jako příslušnému soudu rekursnímu svou vlastní nepříslušnost vysloviv.

Nejvyšší soud k stížnosti správce podstaty usnesení to zrušil a vrchnímu zemskému soudu nařídil, aby o rekursu věcně rozhodl. Rozhodnutí své ze dne 4. března 1919 R I 92/19 odůvodnil takto:

Vedle ustanovení §u 49., odst. 2. konk. ř. platí ovšem pro rozúčtování nároků, které mají dojíti uspokojení ze zvláštních podstat, i když byly tyto dle přípustnosti §u 120., odst. 2. k. ř. zcizeny v konkursu, předpisy řádu exekučního. Leč tím není nikterak dotčen pořad instancí, jenž pro nařízení a rozhodnutí konkursního komisaře určen jest v §u 176., odst. 2. k. ř., dle něhož jde opravný prostředek z rozhodnutí takového k vrchnímu zemskému soudu a pak dále na nejvyšší soud.

Vždyť citovaný § 49., odst. 2. k. ř. stanoví platnost exekučního řádu jen pro pořadí nároků, čímž vyjádřiti chce, že na místě ustanovení §§u 31. až 41. starého konk. řádu nastoupiti mají nyní předpisy nového řádu exekučního, které přesně určují, pokud a jak z výtěžku dražebního zástavní věřitelé dojdou uspokojení, takže opakování předpisů těch v konkursním řádu jevilo se zbytečným.

Že nemůže se předpis uvedeného §u 49., odst. 2. k. ř. vztahovati i na pořad stolic, zřejmo z toho, že ustanovení to dovolává se jen exekučního řádu, v němž pořad stolic vůbec není ani pro řízení exekuční normován. Kdyby byl tedy zákonodárce ustanovením §u 49., odst. 2. k. ř. obmýšlel pro rozpočetní usnesení, rozvrhující zvláštní podstatu v konkursu, vydané konkursním komisařem zavésti pořad instancí, jak platí tento pořad pro řízení exekuční, byl by to byl nutně musil vyjádřiti i v §u 176. k. ř. jako výminku ze všeobecného tam normovaného pravidla. Tomu nevadí, že v tomto §u 176. k. ř. jest se dovoláno §u 528. c. ř. s., poněvadž se současně praví, že stanovený zde předpis platiti může, jen pokud konkursní řád nic jiného neustanovuje. Stanoví-li ale § 49., odst. 2. k. ř., že pro rozpočet zvláštní masy v konkursu platí předpisy řádu exekučního, pak platí i pro takového druhu usnesení konkursního komisaře ustanovení §u 239. poslední odstavec ex. ř., aniž proto třeba změniti pořad stolic koukursním řádem stanovených.

Slušelo proto usnesení naříkané, jímž dovolaný vrchní zemský soud svou nepříslušnost vyslovil a rekurs do rozpočetního usnesení konkursního komisaře dle §u 44. j. n. krajskému soudu v Mostě jako příslušnému soudu rekursnímu odkázal, zrušiti jako nezákonné a jemu, k rozhodnutí rekursu toho jedině příslušnému, vyřízení jeho uložiti.

Suspense jednatele společnosti s r. o. dozorčí radou má povahu provisorní a není proto předmětem zápisu do rejstříku, stejně jako jím nejsou opatření dozorčí radou zařízená z toho důvodu dle §u 32., odst. 4. zákona o společnostech s ruč. obmezeným.

Dozorčí rada společnosti s obmezeným ručením, vyslovivši suspensi jednatele společnosti, jemuž jako členu společnosti příslušelo podle smlouvy tolik hlasů, že ostatní společníci nemohli docíliti ¾nové většiny, potřebné dle smlouvy k odvolání jednatele, učinila svým předsedou u rejstříkového soudu návrh, aby

1. suspense Ba z funkce jednatelské v obchodním rejstříku byla poznamenána a aby při firmě společnosti bylo zapsáno, že B byl usnesením dozorčí rady ze dne 11. ledna 1919 jednatelství zbaven, aby dále

2. zapsáno bylo, že k zastupování společnosti jsou prozatím oprávněni kteříkoli dva z ostatních čtyř jednatelů, že se děje znamenání firmy kolektivně tak, že pod znění firmy připojí své podpisy společně dva z jednatelů a že odporující tomu zápisy se vymazují a konečně, aby

3. z moci úřadu zakročeno bylo o zrušení §§ů 13., 17., 20., 23. atd. smlouvy společenské a to z toho důvodu, že bez hlasu suspendovaného. Ba nelze docíliti platného usnesení.

Obchodní soud návrhu sub č. 1 a 2 vyhověl, žádané zápisy povolil, návrh ad 3 zamítl.

Vrchní zemský soud jako soud rekursní ku stížnosti Bové návrhy ad 1 a 2, změniv usnesení první stolice, zamítl, kdežto stížnosti předsedy rady dozorčí do zamítnutí jeho návrhu ad 3 nevyhověl.

Odůvodnění. Dozorčí rada firmy X, společnosti s ruč. obm. usnesla se ve své schůzi dne 28. listopadu 1918, že suspenduje Ba z funkce jednatele a ředitele a že svolá bez prodlení mimořádnou valnou hromadu, na jejíž programu byla též zpráva o této suspensi a o odvolání Ba z úřadu jednatelského. V této valné hromadě, konané dne 13. prosince 1918, nebyla tato zpráva a návrh na odvolání Ba z úřadu jednatelského schválena většinou předepsanou ustanovením §u 13. společenské smlouvy. Na to usnesla se dozorčí rada ve své schůzi dne 11. ledna 1919 na tom, že se B zbavuje jednatelství a funkce ředitelství závodu a že příčinou dalšího vedení obchodu oprávněni jsou k zastupování společnosti ostatní čtyři jednatelé. Tento postup neodpovídá však ustanovením §§ů 16. a 32. zák. ze dne 6. března 1906 č. 58 ř. z. a §u 22. společenské smlouvy.

Dle §u 32., odst. 4. cit. zákona jest dozorčí rada oprávněna zbaviti jednatele jednatelství, musí však bez prodlení svolati dle odstavce 5. téhož §u valnou hromadu společníků, kteréž jedině dle §u 16. cit. zákona a §§ů 13. a 22. spol. smlouvy přísluší právo většinou nejméně ¾ odevzdaných hlasů o odvolání jednatele z jeho úřadu se usnésti. Z toho plyne, že opatření dozorčí rady týkající se zbavení (suspense) jednatele z funkce jednatelské, jest jen provisorní a že usnesení definitivní o tom, má-li jednatel býti odvolán, přísluší valné hromadě společníků.

Je-li tedy usnesení dozorčí rady ze dne 11. ledna 1919 o zbavení Ba funkce jednatelské opatřením ve smyslu odstavce 4. §u 32. zák. o spol. s r. ob., jest bezúčinným jednak proto, že týž návrh dozorčí rady již valnou hromadou společníků ze dne 13. prosince 1918 kvalifikovanou většinou nebyl schválen, jednak proto, že o tomto novém usnesení nebyla dle předpisu odstavce 5. §u 32. cit. zák. svolána bez průtahu valná hromada společníků.

Znamená-li ale toto nové usnesení ze dne 11. ledna 1919 odvolání Ba z úřadu jednatelského dle §u 16. cit. zák., jak také usnesením v odpor vzatým do rejstříku bylo zapsáno, jest ono usnesení dozorčí rady neplatným, poněvadž dle citovaných již ustanovení zákona o společnostech s ruč. obm. a společenské smlouvy o odvolání jednatelu usnášeti se může pouze valná hromada společníků.

Následkem toho není návrh dozorčí rady ad 1 odůvodněn, proněž slušelo v tomto směru stížnosti jednatele Ba vyhověti a usnesení v odpor vzaté změniti v tom smyslu, že se návrh zamítá.

Další část usnesení rejstříkového soudu, jímž vyhověno bylo návrhu dozorčí rady ad 2 na zápis změny, týkající se prozatímního opatření k zastupování společnosti ostatními čtyřmi jednateli, nebyla sice vzata výslovně v odpor, avšak zápis tento pozbývá platnosti sám sebou, následkem toho, že návrh na zápis odvolání Ba z funkce jednatelské byl zamítnut, takže důsledkem toho původní zápis o zastupování společnosti musí býti obnoven.

Byla proto tato část usnesení v odpor vzatého z úřední moci zrušena a obnovení vymazaného zápisu nařízeno.

Stěžovatel předseda dozorčí rady domáhá se jménem této změny různých ustanovení společenské smlouvy z moci úřední. Veškerá tato ustanovení společenské smlouvy neodporují zákonu, jsou s ním v souhlasu a mohou býti proto změněna dle §u 49. zák. o spol. s r. o. jen usnesením společníků a musí změny takové býti dle §u 51. téhož zákona k obchodnímu rejstříku ohlášeny všemi jednateli. Dozorčí rada není tedy oprávněna k provedení a ohlášení takových změn. Okolnost, že dle nynějšího rozvrhu kapitálu kmenového bez hlasu Ba žádné platné usnesení státi se nemůže, jest nerozhodná, nebyla zajisté ostatním společníkům při nedávném zřízení společenské smlouvy neznáma a byla do ni pojata patrně proto, aby se Bovi, jako bývalému majiteli firmy a největšímu vkladateli zajistil ve společnosti patřičný vliv.

Vykonávání práv minoritních stanovených v §u 45. a násl. zák. o spol. s r. o. tím nikterak dotčeno není.